

[Albrechtsen]

tværtimod prøve på at prikke hul på den idyl, så vi får de virkelige problemer frem i lyset. Jeg tror, at langt snarere end den borgfred, der har været mellem de borgerlige og Socialdemokratiet og de Radikale, er det den åbne, fordomsfrie debat om de grundlæggende problemer, at få dem helt frem i lyset, der er den egentlige garanti for, at man kan fastholde også på lang sigt den folkelige opbakning bag bistanden.

Derfor er det vores opgave på venstrefløj - især i en situation, hvor der ikke er udsigt til, heller ikke i denne debat, at skabe et virkelig målrettet flertal uden om regeringen, bortset fra på enkelte positive punkter - at bidrage til den dybtgående offentlige debat, som er den egentlige forudsætning for positive ændringer på længere sigt. Det er også baggrunden for, at VS har fremsat det beslutningsforslag, som kommer til debat lidt senere i dag, og baggrunden for, at jeg under forespørgselsdebatten vil fremsætte et forslag om motiveret dagsorden.

Det er lidt forstemmende, at selv om man kan konstatere, at der er bred opbakning bag Brundtland-rapportens konklusioner om den voldsomt forværrede situation i ulandene, når det gælder miljøsammenbrud og gældskrise, kører den danske ulandsbistandspolitik stort set videre i det samme gamle spor. Det er mærkeligt, at man på den ene side erkender, hvor alvorlige problemerne er på verdensplan, men på den anden side ikke rigtig kan få sig samlet sammen til at omlægge den danske bistandspolitik i den retning, som den korrekte analyse må tilsige os alle sammen. Det synes jeg er det egentlige problem.

Det egentlige problem er, at der skal en ny økonomisk verdensorden til. Jeg tror, det var hr. Kofod-Svendsen, der kaldte det en »ny økologisk verdensorden«. Det er måske et lidt tvivlsomt begreb, men meningen er god nok. Det skal gennemføres, men så må man også ville midlerne, så må man ville en omlægning i forhold til EF, i forhold til Verdensbanken og i forhold til indholdet af dansk bistandspolitik. Det kniber, så vidt jeg kan se, stadig væk noget med den vilje. Der er et positivt signal fra Socialdemokratiet, når det gælder f.eks. Nicaragua, det er vi glade for, men det er endnu kun blevet til forholdsvis begrænsede skridt. Det er ikke blevet til den fundamentale omlægning til

det, vi forstår ved en progressiv bistandspolitik.

Jeg vil godt nævne nogle af de efter vores mening allermest påtrængende problemer. Det drejer sig bl.a. om spørgsmålet om fordelingen af modtagerlande. Vi mener ikke, at den nuværende fordeling af modtagerlande, især hovedmodtagerlande, tilstrækkelig effektivt har sikret, at man følger fattigdomsmål-sætningen ordentligt op i praksis. Vi mener, at man kunne opnå bedre og mere varige resultater for de fattige befolkninger i ulandene ved at tage spørgsmålet om modtagerlande op til revision. Det har vi derfor foreslået.

Vi mener selvfølgelig, at man skal øge gaelementet. Det er næsten det eneste, vi er enige med udenrigsministeren i. Det er klart, at når der er gældskrise, kan det ikke nytte at knytte lånebetingelser til bistanden. Det er vi enige i. Vi kan til gengæld ikke følge udenrigsministeren i den tanke, at man samtidig skulle gøre bistanden yderligere bunden til danske erhvervsvirksomheder. Det mener vi er helt uacceptabelt.

I samme artikel af Hans Peter Dejgaard i Information i dag kommer han med kritik af det programpunkt, VS har, nemlig afbinding. Han siger, at det i mange tilfælde vil være sådan, at ulandene ikke kan få ordentlige produkter, hvis ikke de køber dem i i-landene, f.eks. i Danmark.

Derfor vil jeg gerne understrege, at VS-forslaget om afbinding selvfølgelig ikke betyder forbud imod at købe varerne i Danmark. Vi vil da kun være glade, hvis danske virksomheder kan tilbyde gode maskiner, yde tjenesteydelser osv. på lige fod med andre.

Det, der er den vigtige pointe, er, at dansk bistandspolitik ikke først og fremmest skal være støtte til det danske erhvervsliv. Den skal ikke med årene laves om til at være først og fremmest de borgerliges erhvervs-politiske instrument. Vi skal fastholde, at ulandsbistand gives af hensyn til ulandene, af hensyn til de fattige i ulandene, ikke af hensyn til dansk erhvervsliv. Det er det, der ligger i vores forslag. Jeg vil godt ud over Nicaragua nævne Vietnam. Vi er glade for, at det blev nævnt fra Socialdemokratiets side. Vi er helt enige i, at det er en stor tåbelighed, at man nu har fået igangsat nogle projekter, man har brugt massevis af millioner på dem, og så skal de åbenbart brase